

syn til Bessatningen af den bundne Næring henstod overordentlig Meget uafgjort for Landets Vedkommende, som først trængte til en human og varsom Ordning. Jeg henstillede til Slutningen til den daværende Finantsminister, om der ikke i Genhold til det af mig Anførte var Anledning til at stille Bygningsafgiften for den frie Næring paa Landet i Bero, indtil Alt vedkommende Bygningsafgiften kunde samles i en almindelig Lov, idet jeg derhos fremhævede, at der var saameget desto mere Grund til at søge at faa en saadan Lov, da den bestaaende Lovgivning paa dette Omraade var 70 Aar gammel. Om endstjondt den daværende Finantsminister nu ikke gav mig noget særdeles stort Haab, om at min Henvendelse vilde blive taget tilfølg, saa havde jeg dog troet, at der ialfald vilde være blevet taget Hensyn til den ligesvevor dem, der dreve fri Næring som et Bierhewv og ikke som Hovederhewv, og jeg havde navnlig fremfor Alt ment, at man, forinden man overhovedet beffattede den frie Næring, vilde have ladet det være sig maagtpaaliggende først at faa al bunden Næring til at bidrage den omhandlede Afgift. Jeg beklager, at min Forventning saavel i den ene som i den anden Retning smidlevtids ikke er gaaet i Opfyldelse. Der kan nemlig rundt omkring paa Landet paavises overmaade megen bunden Næring, som ikke svarer Bygningsafgift, medens denne Afgift omvendt mange Steder er bleven lagt paa Trincering, og det ikke blot Trincering, hvor den drives som et fuldstændigt Hovederhewv, men ogsaa hvor den kun drives som Bierhewv ved Siden af Algerbrug, Tifferi eller Dagleie, som ifølge Lovgivningen ikke kan belægges med den omhandlede Afgift. Og hvad der gjør denne Bessatning dobbelt utaalelig, det er den Vilkaarlighed og Ustghed, hvormed den rammer de Bessattede. Der kan saaledes paavises Egne af Landet, hvor visse Arter af Trincering ikke ere belagte med Bygningsafgift, medens de samme Arter af Trincering ere belagte dermed andesteds, og det er ikke alene med Trinceringsdrivende i fjernt fra hinanden liggende Egne, at dette er Tilfældet, men det er endog Tilfældet i Egne, der grændse til hinanden, i Nabolom-

muner. Jeg retter ikke i saa Henseende nogen Bæbretdelse mod den overordnede Administration. Det er tværimod min Overbevisning, at den røgter sit Hverv med den største Samvittighedsfuldhed. Grunden til disse Ulemper, tror jeg, meget mere maa søges hos de kommunale Autoriteter, som den overordnede Administration bruger til at udpege dem, som drive Trincering paa Landet. Allerede da jeg for to Aar siden udtalte mig om denne Sag, tilfod jeg mig at paavise, hvorledes vistnok selve Landkommunallovens § 30, neppe berettigede den overordnede Administration til, saaledes som stift var ved Kirlsløvet af 30de Oktober 1868, at gjøre det til Pligt for de kommunale Autoriteter at angive, hvem der drev Trincering omkring i Kommunen, og senere at supplere disse Angivelser med Til- og Afgang. Og det er nu saa langt fra, at min Anskuelse derom siden hin Tid er bleven forandret, at jeg tværimod efter det Kjendskab, som jeg har til Maaden, hvorpaa disse Angivelser ere stfete i de tvende tilbagelagte Aar, føler mig end yderligere bestyrket i, at de kommunale Autoriteter kun ere lidet skikede til at afgive saadanne stfale Indberetninger. De kunne og bør ene fremkomme fra dem, som have at bære Ansvar, nemlig de den overordnede Administration direkte underlagte Politiautoriteter. Saaledes som Forholdet nu er, laar det neppe stf, at den overordnede Administration i de tilbagelagte Aar, i hvilke denne Bessatning har virket, maa have bragt de betydelige Ulemper, i Erfaring, som den medfører for de Bessattede. Og naar det nu erindres, hvad jeg nylig fremhævede, at det fortrinvis er de fattige Klasser, der rammes af Bessatningen, ja at det endog for dem, der bo stille paa Landet, ligefrem derved umuliggøres at drive deres Næring, og naar det paa den anden Side dog vistnok er saa, at Bessatningen af Trinceringen kun indbringer lidet i Statskassen, saa tror jeg, at det maa indrømmes, at der er god Grund til at henstille til den høitærede Finantsminister, om han ikke maatte finde Anledning til at stille denne Bessatning i Bero, indtil Alt Bygningsafgiften vedkommende kan samles i en Lov, om denne Materie, eller om han dog ikke i ethvert Tilfælde maatte finde Anledning til at indfrænke